

onhandelbaarder. [fol. 1902] Hij kon al in Malabar expanderen, en bovendien liet hij op kaap Comorijn niet alleen geen peper leveren, maar tevens gaf hij pas toestemming tot het bouwen van een pakhuis aldaar, nadat hij een aanzienlijk geschenk had ontvangen. Als het niet raadzaam was gevonden op toestemming te blijven aandringen, dan zou hij daar ongemerkt aan zijn voorbijgegaan. Maar de residenten mogen slechts na expliciete goedkeuring een pakhuis optrekken, want het gebouw zal, daar er in die uithoek naar men aanneemt weinig peper meer geleverd zal worden, meestal leeg zijn. Bovendien is het niet de moeite waard er de wapenen voor op te nemen. Over het Maduraise rijk is na de brief van 20 oktober 1764 niets meer te melden. [fol. 1903] De Hoge Regering neemt aan dat Caamsaayba, die zo in het nauw werd gedreven, de middelen vindt om zich uit de netelige situatie, waarin hij zich al zolang bevindt, te redden. Daar het bestuur in zijn geheime brief van 25 september 1764 niets over hem schrijft, zal daar wel geen verandering in zijn gekomen. De oorlogskans is onzeker en de machtige vijanden van Caamsaayba zullen de hoofdstad van Madurai eindelijk wel tot overgave dwingen. Daarom is in de brief van 24 september 1764 het vertrouwen uitgesproken dat het bestuur bij de nawab van Tiruchirapalli de nodige stappen deed om de dorpen waar de textiel voor Nederland wordt geweven, te beschermen. Over de katta thevar en de onlusten in Marua sinds 30 januari 1763, toen de vorst is overleden, [fol. 1904] wordt niet gesproken, maar verwezen naar de aparte brief van 24 mei 1764 aan gouverneur Lubbert Jan van Eck en de bijhorende geheime besluiten van 30 mei en 4 juni 1764. Daar hoort ook bij dat het bestuur in de brief van 30 april 1764 ernstig is aanbevolen om een zekere gevluchte cannekappel, van wie het bestuur in zijn kort relaas over de gebeurtenissen op de overwal heeft gemeld dat hij zes smokkelvaartuigen door het nauw van Pamban heeft laten doorglippen, als hij gepakt zou zijn, voorbeeldig te straffen. Bovendien is men er zeer onsticht over dat de patrouilleschepen te Kilakkarai zulk slecht werk leverden, terwijl de residenten daar dit niet aan het bestuur te Tuticorin hebben gerapporteerd. Daar het bestuur dit niet ongestraft liet [fol. 1905] en de dienaren heeft opgedragen hun werk goed te doen, heeft men het daarbij gelaten. Er is kennis van genomen dat de verstandhouding met de sultan van de Malediven goed is en dat er vandaar met 20 schepen 114.711 pond cauris is aangevoerd. Betreffende landen en onderdanen zijn de verzoekschriften van Leander de Saram, Louis Pereira en mudaliyar Tumecoon, hoofdzakelijk met klachten over het verduisteren van sommige van hun bezittingen, opgevoerde salarissen etc., van de hand gewezen, daar ze vergezocht leken te zijn. Maar het is billijk gevonden dat het bestuur, op de vraag van de dessave te Matara, Arnoldus Adrianus de Leij, over de verplichte levering van olie, op 20 juni 1764 had besloten de taxatie op de oude manier uit te voeren, evenredig [fol. 1906] met de hoeveelheid klapperbomen die er jaarlijks in de tuinen wordt gevonden. De Leij is opgedragen te letten op aanplant van nieuwe bomen. Dit is evenzeer in het belang van de Compagnie, als het tegengaan van het willekeurig kappen en aanplanten van chena's, wat tot vernietiging van Compagnies kaneellanden leidt. Daarom is het voorlopig een goede maatregel dat het bestuur, om de inlanders door scherpe plakaten niet onnodig angstig te maken, had besloten de ingezetenen te laten weten dat de illegaal gekapte en aangeplante chenas niet alleen met de wallen er omheen vernietigd moesten worden, maar dat de hoofden daarvoor verantwoordelijk zouden zijn. Het bestuur verwachtte dat de hoofden dit kordaat en discreet zouden uitvoeren, zodat de onderdanen van de Compagnie weer naar behoefte te voorzien waren en de kaneellanden van de Compagnie weer op de oude voet gebracht konden worden. [fol. 1907] Er viel ook niets op te merken over de bevelen die het bestuur in een brief van 13 oktober 1763 aan de dienaren te Galle had gegeven, betreffende de accomodessanlanden die in Giruwayu Pattu aan de Tangaalse vissers waren verleend. Dit betrof ook het berekenen van ottoe over oude landen volgens het schriftelijk bevel van 27 september 1758. Wegens de kritieke omstandigheden en het vele schrijfwerk is er ook aan voorbijgegaan dat regeling van de taxatie en beschrijving van de pernevium en accomodessanlanden, de omstreden kaneeldorpen etc. op basis van de besluiten van 3 maart en 16 juni 1762, nog niet was geschied. De Hoge Regering begreep dat daar nu geen tijd voor was ge-